

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 417/2015
16.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца Б.Б. из З. код П., кога заступа пуномоћник Љ.К., адвокат из П., против туженог Е. а.д. Б., РЈ М. из П., чији је пуномоћник Д.Д., адвокат из П., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 332/14 од 02.10.2014. године, у седници одржаној 16. септембра 2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 332/14 од 02.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу П1. бр. 69/12 од 17.10.2013. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништено решење тужене од 27.05.2009. године о отказу уговора о раду због повреде радне дисциплине.

Побијаном другостепеном пресудом одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. раније важећег ЗПП, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ранијег ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је другостепени суд учинио релативно битну повреду из члана 361. став 1. у вези са процесним правилима која важе за доношење другостепене пресуде јер је по становишту ревизијског суда жалбени суд оценио све битне жалбене наводе који би могли бити од значаја за законитост првостепене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу је отказан уговор о раду решењем од 27.05.2009. године зато што се за време привремене спречености за рад дана 08.04.2009. године није јављао на телефонске позиве, а када се јавио представнику послодавца је одговорио да се налази у болници и да чека примање инфузије. Када је представник послодавца отишао да ту чињеницу провери није га затекао у болници. Позвао је тужиоца и добио одговор да се он налази код бране наспрам Дома револуције. Описаним радњама по становишту послодавца учинио је повреду радне дисциплине. У време описане повреде радне дисциплине тужилац је био привремено спречен за рад. Наредбом послодавца од 04.11.2008. године предвиђено је да се запослени који је привремено спречен за рад мора јављати непосредно руководиоцу до 8 часова. Исту обавезу има и када треба да оде на контролни преглед код лекара. У случају изненадног погоршања здравственог стања има обавезу да се јавни непосредном руководиоцу. Непоштовање те наредбе има за последицу отказ уговора о раду. Са садржином те наредбе упознати су сви запослени. Спорног дана 08.04.2009. године када је вршена контрола од стране туженог тужилац није до 8 сати обавестио непосредног руководиоца о контролном прегледу код лекара, већ у току истог дана до 13 сати дошао у просторије туженог.

Код таквог чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев сматрајући да тужилац није учинио повреду радне дисциплине (то становиште потврдио је и другостепени суд).

На утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев усвојен.

Управна и дисциплинска власт послодавца према запосленима простире се на радно место и амбијент рада. Изузетно послодавац може да утврђује да ли запослени у случају привремене спречености за рад злоупотребљава право и боловање користи противно сврси. "Боловање" се отвара на основу налаза и мишљења одговарајућег лекара и послодавац у случају сумње може захтевати проверу здравствене способности (члан 103. став 5. раније важећег Закона о раду који је био на снази у време доношења решења о отказу). Када послодавац утврди да злоупотреба боловања постоји он може дати отказ запосленом (посебан отказни разлог).

Законом одређена контрола запосленог ван места рада је изузетак који се мора уско тумачити. Због тога послодавац не може да намеће позитивну обавезу запосленом да му се за време привремене спречености за рад јавља о свом кретању и лекарским контролама. Обавеза запосленог "о јављању" ограничена је на случајеве предвиђене у закону. Она постоји у члану 103. раније важећег Закона о раду по коме је он дужан да најкасније у року од три дана од дана наступања привремене спречености за рад у смислу прописа о здравственом осигурању о томе достави послодавцу потврду лекара која садржи и време очекиване

спречености за рад. Ту потврду могу доставити чланови уже породице или друга лица са којима живи у породичном домаћинству. Ако запослени живи сам потврду је дужан да достави у року од три дана од дана престанка разлога због којих није могао да достави потврду. Лекар је дужан да изда потврду (члан 103. ст. 1, 2, 3. и 4). Ако послодавац посумња у оправданост разлога за одсуствовање са рада може да поднесе захтев надлежном здравственом органу ради утврђивања здравствене способности запосленог у складу са законом (члан 103. став 5).

Имајући у виду изложено, а нарочито начело о заштити достојанства на раду као врхунског критеријума, послодавац ван законом утврђених норми у вршењу управљачке и дисциплинске власти не може проширивати своја овлашћења ради вршења контроле здравља запосленог, нити га обавезивати да се за време привремене спречености за рад у току дана више пута јавља о свом кретању.

С обзиром да закон не садржи обавезу запосленог да се за време привремене спречености за рад јавља послодавцу о мерама лечења, контроле и уопште о свом здравственом стању, то неодазивање на позиве послодавца или евентуални неспоразум о томе где се у време позива запослени налази не представља повреду радне дисциплине, па су неосновани ревизијски наводи у којима се истиче да је запослени због наводно погрешних обавештења и нејављања ту повреду учинио.

На основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**